

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0589

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 24.04.2015

podpis: [podpis]

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Č.j.: VS-1622/835.3/2-2014

Praha dne 24.04.2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal

b, roz. Y us (dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“),
nar. Káhira - Egypt. státní občan **Egyptské** arabské republiky, bytem
zastoupený
(dále jen „zmocněnkyně“), **advokátkou** se sídlem

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje.**

Odůvodnění

Jmenovaný podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 9.12.2013. Trvalý pobyt na území ČR mu byl povolen dne 21.10.2005. Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 5.02.2014.

Usnesením ze dne 19.08.2014, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno do 29.09.2014, byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o tom, že MV zahájilo dne 5.02.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství ČR. Poučilo jej, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má jmenovaný právo (nikoliv povinnost) nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Ministerstvo vnitra v usnesení vzalo na vědomí, že podle § 33 správního řádu jmenovaný zmocnil svou manželku ke svému zastoupení. Daným usnesením pak byl jmenovaný vyzván k předložení konkrétních dokladů.

Dne 26.09.2014 jmenovaný prostřednictvím zmocněnkyně požádal o prodloužení lhůty k předložení dokladů, a to do 31.10.2014. Téhož dne zmocněnkyně na Ministerstvu vnitra převzala originál rodného listu jmenovaného za účelem zajištění opravy matričních dokladů dětí.

Usnesením ze dne 29.09.2014 Ministerstvo vnitra řízení o předmětné žádosti přerušilo za tímto účelem, tentokrát do 31.11.2014, a upozornilo jmenovaného na podmínky pro udělení státního občanství, které nesplňuje, jakož i na důvody těchto tvrzení.

Dne 28.11.2014 MV obdrželo prostřednictvím zmocněnkyně doplnění dokladů a vyjádření jmenovaného (dále jen „písemné doplnění“) k námitkám uvedeným v usnesení z 29.09.2014.

Správní orgán pak na základě zjištění všech skutečností rozhodných pro objektivní rozhodnutí ve věci (popis viz dále) dospěl k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

MV předně připomíná, že dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o státním občanství“). Podle § 74 zákona o státním občanství se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti zákona o státním občanství, dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti zákona o státním občanství pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž u jmenovaného v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona.

Žadatel, který disponuje cestovním pasem Egyptské arabské republiky č. A06930414, platným od 10.05.2012 do 9.05.2019, je zároveň držitelem průkazu povolení k trvalému pobytu č. ZC 000515 s platností do 20.11.2015. Jmenovaný se na území České republiky dle svého vyjádření zdržuje od listopadu 2005. V srpnu zmíněného roku uzavřel manželství se zmocněnkyní a z tohoto manželství pochází tři synové předškolního, resp. na počátku školního věku. Po příchodu do ČR žadatel střídavě pracoval u několika zaměstnavatelů na různých pozicích v oblas kdy tyto většinou několikaměsíční pracovní poměry se pravidelně střídají s jeho evidencí v kategorii uchazeče o zaměstnání. V době podání žádosti o udělení státního občanství byl zaměstnanc ... , s.r.o. na pozici nočního auditora. Podle sdělení zmocněnkyně (k tomu viz níže) v současné době pobývá pracovně v „Americe“ a jeho příjezd do ČR přichází v úvahu až na podzim.

Pokud jde o stanoviska příslušných orgánů, Úřad městské části Praha 4 (dále jen „ÚMČ“) udělení státního občanství jmenovanému nedoporučil vzhledem k tomu, že žadatel nebyl schopen prokázat znalost českého jazyka. Odbor cizinecké policie Praha 3 (dále jen „OCP“) ponechává udělení státního občanství danému žadateli na zvážení MV, a to z důvodu níže zmíněného přestupku.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda jmenovaný splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona, z něhož plyne, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm výslovně uvedené. Dále zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, stanoví taxativně vymezené důvody pro jejich případné prominutí, jež jsou uvedeny v jeho § 11.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl žadatel nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Jmenovanému byl trvalý pobyt povolen dne 21.10.2005. O státní občanství požádal na ÚMČ dne 9.12.2013, tj. po více než pěti letech po jeho povolení. Ze spisu nevyplývá, že by se po udělení trvalého pobytu převážně zdržoval mimo území České republiky. Ministerstvo vnitra tak dospělo k závěru, že podmínku dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona splňuje.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 17.04.2015, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že i tuto podmínku splňuje.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, která prokáže znalost českého jazyka. Ze záznamu o pohovoru, jímž tato znalost u jmenovaného byla ověřena dne 9.12.2013 však plyne, že jmenovaný před ÚMČ znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, neprokázal a tuto podmínku tak nesplňuje.

Ministerstvo vnitra může dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona. Žadatel navíc prostřednictvím zmocněnkyně v písemném doplnění požádal o prominutí nesložení této zkoušky, z níž měl předčasně odejít a v rozčilení podepsal protokol, aniž by si jej přečetl. Dle verze jmenovaného znalost češtiny u něj nebyla hodnocena objektivně a uceleně. Ačkoliv MV nemá důvod objektivnost záznamu o pohovoru ÚMČ jakkoliv zpochybňovat, pokusilo se telefonicky prostřednictvím zmocněnkyně dne 22. a 23.04.2015 dohodnout termín, kdy se měl žadatel dostavit na MV k ústnímu pohovoru za účelem opětovného prověření jeho znalostí českého jazyka. Zmocněnkyně však nakonec sdělila, že z důvodů jeho pracovního vytížení v „Americe“ přichází v úvahu jeho příjezd do ČR až na podzim. Ministerstvo vnitra tak konstatovalo, že odmítnutí nestandardní nabídky, jež žadateli byla poskytnuta, rozhodně nepředstavuje „důvod hodný zvláštního zřetele“, pro který by mu nesložení zkoušky z českého jazyka mělo být prominuto a nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. d) zákona tak jmenovanému neprominulo.

MV se dále zabývalo otázkou, zda žadatel plní povinnosti týkající se dodržování pobytového režimu a povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky, tedy zda splňuje podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Jmenovaný předložil potvrzení Finančního úřadu Praha 4 o neexistenci jeho daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky ke dni 28.11.2013. Dle potvrzení PSSZ Praha 3 z 2.12.2013 žadatel nemá evidován splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále. Pokud jde o dodržování pobytového režimu, OCP ve svém stanovisku upozornilo, že jmenovaný porušil zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „pobytový zákon“) tím, že nenahlásil místo pobytu, čímž se dopustil přestupku dle § 157 odst. 1 písm. r) pobytového zákona. Přestupek nabyl právní moci dne 10.06.2008, k čemuž v písemném doplnění žadatel doložil svou verzi tohoto přestupku, aniž zpochybnil toto pochybení. Ke zdravotnímu pojištění Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel je pojištěncem VZP. Z předložené informace o pojištění ze dne 28.11.2013, resp. vyúčtování pojistného z 6.11.2014 je patrné, že jmenovaný, který jednorázově uhradil s menším zpožděním zálohu ve výši 1080,- Kč v září roku 2009, se zpožděním neplatil zálohy pojistného včas v období únor-duben 2012. Z toho mu nabíhalo i drobné penále. V písemném doplnění jmenovaný požádal o prominutí splnění povinností plynoucích ze zvláštního právního předpisu upravujícího zdravotní pojištění a poukázal na spíše bagatelní povahu těchto pochybení. Ministerstvo vnitra však přihlédlo ke skutečnosti, že žadatel, byť v menším rozsahu, nesplňuje povinnosti vyplývající hned ze dvou zvláštních právních předpisů a dospělo k závěru, že podmínku zakotvenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona nesplňuje.

Jak výše uvedeno, nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona. Tím spíše, jestliže tomu tak není, jako v případě jmenovaného. Nicméně nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona by navzdory porušení hned dvou zvláštních právních předpisů nemuselo bránit v posouzení žadatelova případu „hodným zvláštního zřetele“, a to s ohledem na rozsah těchto pochybení, kdyby zde neexistovala překážka neprokázání znalosti českého jazyka, kdy jmenovaný navíc odmítl podanou ruku k prověření této znalosti dodatečně v rozumném termínu. Nelze pominout ani skutečnost, že jmenovaný nyní dlouhodobě opustil Českou republiku za účelem výdělků v zahraničí, čímž vyslal zřetelný signál, že jeho pracovní integrace v ČR není stabilizovaná. Z těchto důvodů MV možnosti plynoucí z § 11 odst. 4 zákona o státním občanství nevyužilo a splnění povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, žadateli neprominulo.

Ministerstvo vnitra proto na základě těchto skutečností rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství ČR způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a státní občanství České republiky mu neudělilo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrově vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Bohuslav Maxa
referent všeobecné správy vnitřních věcí státu
podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka